

„KI NYER MA?”

(Félfelvonásos)

KOPECZKY LÁSZLÓ

A kórház intenzív osztálya, a szokásos berendezést nagy faragott szekrény látványa bontja meg, középen ablak.

FEHÉR *(Mozdulatlanul fekszik, különféle műszerek ágaznak le rá.)*
FŐORVOS *(Fehér fölé hajol, megfogja a kezét.)*
NŐVÉRKE *(Kérdően néz rá.)*
FŐORVOS *(Lassan bólint.)*
NŐVÉRKE *(Kezdi lekapcsolni a reanimációs szerkezeteket.)*
FŐORVOS *(Felegyenesedik, komoran nézi, hogy a Nővérke letakarja Fehér arcát. Némán állnak egy darabig, aztán lehajtott fővel elmennek.)*

Halk éteri muzsika szűrődik. Kis idő múlva a Nővérke középkorú, de már őszes hölgygel tér vissza. Fehérné. Egy pillanatra kitakarja Fehér arcát.

FEHÉRNÉ *(Ajka megrándul, piciny zsebkendőjébe harap.)*
NŐVÉRKE *(Gyengéden megérinti a vállát. Kimennek.)*

Éteri zene. A Nővérke most Ferkével jön be, rámutat a letakart Fehérre. Ferke komoran bólint. Elmennek.

Éteri muzsika, tompuló fény.

- Megmozdul a takaró.
- FEHÉR (felül, még merev, szeme csukva) Jö v ö k!... (Megindul, karjait lebegtetve, mintha szállni akarna. Belép a faragott szekrénybe, magára csukja az ajtót.)
- FERKE (nemsokára be a fehér targoncával, az ágynál lecövekel) De a jó fenébe is!... (Az ajtóhoz megy, kikiált.) Nővérke!
- NŐVÉRKE (be, türelmetlenül) Mi van?!
- FERKE Szórakoznak velem?
- NŐVÉRKE Szórakozik a fene! (Most látja meg az üres ágyat.) Hol a halott?
- FERKE Pardon! Ez az ÉN kérdésem!
- NŐVÉRKE Ez megint egyike lesz a hülye vicceinek! (Szárazon.) Haha! (Indul.)
- FERKE Esküszöm, ebben a pillanatban értem ide!
- NŐVÉRKE Ha kiderül, hogy tényleg ugrat, hát én nem is tudom mit csinálok magával!
- FERKE (vigyorog) Énnekem volna egy tippem... (elveresedik) Disznó!... (Indul.)
- FERKE (ijedten) Ne menjen!
- NŐVÉRKE (szigorúan) Nem enyelgünk!
- FERKE Stimmel... de jön nekem egy halottal!
- FŐORVOS (bedugja a fejét az ajtón) Nővérke! Rántson rendet, itt vannak a szimpósok!
- NŐVÉRKE Mit akarnak?
- FŐORVOS Majd most nekiállok itt magyarázkodni!... Csipkedje magát! (Becsukja az ajtót.)
- NŐVÉRKE (utánakiált) De nincs halott!
- FŐORVOS (kérdőjellel nyúlva, be) Mit mond?!
- NŐVÉRKE (Némán az üres ágyra mutat.)
- FŐORVOS Nem megmondtam, hogy addig ne nyúljanak hozzá, míg le nem zajlott a díszvizit?
- NŐVÉRKE (vállat von) Nem gondoltam, hogy a Ferke ilyen friss lesz... Tetejébe még el is veszíti.
- FERKE (felnyög) A jó isten...!
- NŐVÉRKE Nana!
- FERKE ... áldja meg! Hát hogy nyefegjem, hogy nem is láttam?
- FŐORVOS Ne vitatkozzunk! Szaladjon, hozzon egy másikat.

- FERKE Nincs... Teljesen üres a frigó... *(Szemrehányóan.)* A betegek az orvosok minden igyekezete ellenére életben maradnak.
- FŐORVOS Viccelünk? Viccelünk? A hulla meg kísétál az ajtón? *(Egyre idegesebb lesz.)* Na nem!... Nekem halott kell és kész!
- FERKE De hát...
- FŐORVOS *(ellentmondást nem tűrő hangon)* Feküdjék oda!... Nővérke! Takarja le!
- FERKE Ezt én nem csinálom!
- FŐORVOS *(fenyegetőn)* Jaj, dehogynem!... Ha botrány lesz esküszöm, kirúgatom!
- NŐVÉRKE *(Az ágyhoz toloncolja Ferkét, letakarja, indulnak a Főorvossal a vizitélők elé.)*
- FERKE *(felül)* Ezeknek a szuper-szakiknak akar maga eladni egy body buildet hullának?!
- NŐVÉRKE Body build?... Nekem egy hulla ne hengegjen!
- FŐORVOS *(vérszjósloán)* Ha megmozdul metéltet csinálók magából!!... Nővérke, adjon neki egy spriclit!
- FERKE *(ijedten)* Ne!... Inkább merevedek, mint a...
(A többit a lepedő alá puszogja, eközben a Nővérke gondosan letakarja.)
- FERKE *(suttogva)* Viszket az orrom...
- NŐVÉRKE *(Meggvakarja a lepedőn át, aztán el a Főorvos után, a targoncát húzva.)*

Csakhamar intenzívebb fény, pattogó muzsika. A vendég szakik betódnak fehér köpenyben, a Főorvossal az élen. Hátvédként a Nővérke működik. Élénk gesztusokkal a Főorvos Fehér utolsó perceit ecseteli. Zenei aláfestés. Olykor a zene elhalkul, a beszédfoszlányokat halljuk. Zene, némajáték.

- NŐVÉRKE Kitakarjam?
- FŐORVOS *(gyorsan)* Nem fontos, Nővérke!... Sietünk!... A sokkszobában van egy rendkívül izgalmas eset...

Zene.

Már elfordultak a többiek, de a Kíváncsi dermedten nézi, hogy megmozdult a „halott”. Leveszi a szemüvegét, megtörli, majd fejcsóválás közepette csatlakozik a csapathoz.

- I. LÁTOGATÓ (az ablaknál) Csodálatos kilátás nyílik innen!
 FŐORVOS (nagyot nyel) Igen... A kertre meg a túlvilágra.
 II. LÁTOGATÓ (megáll a faragott szekrény előtt, tréfálkozva simítja meg a cifra sárgaréz kilincset) Akkor, gondolom, ez a mennyország kapuja.
 NŐVÉRKE Kinyissam?
 II. LÁTOGATÓ (szégyenkezve kapja el a kezét) Nem, de-hogy!... Mi nem szekrénynézőbe jöttünk... Különben pedig, ateista vagyok.

Lassan, vitatkozva, magyarázkodva, elvonulnak. Csend lesz, majd intenzív horkolás hallik.

- MARI NÉNI (Becsörömpöl takarító szerszámaival, készülődik a felmosáshoz. A horkolás megüti a fülét. Feszülten hallgatódzik. Odamegy az ágyhoz, a letakart Ferke fölé hajol.)
 FERKE (hirtelen felül) Hamm!
 MARI NÉNI (Úvegosedni kezd az ijedségtől, némán tátog, megtántorodik.)
 FERKE (Kiugrik az ágyból, elkapja.)
 KÍVÁNCSI (bekukkant, látja, hogy Ferke átölelve tartja a takarítónőt) Bocsánat!...
 FERKE (segítségkérően int, de a Kíváncsi már visszahúzta a fejét. Gyorsan az elesni készülő öregasszony után kap.) Na!... Ne vicceljen, Mari néni!... El ne ájuljon itt nekem, mert aztán moshatja fel magát! (Lefekteti az ágyra, letakarja, majd kiszalad kiáltozik.) Nővérke! Nővérke!

Kis idő múlva — Nővérke a targoncán ül, a Főorvos vidáman tolja be.

- FŐORVOS Fin de section! Tout le monde descend!
 NŐVÉRKE (kuncog) Mit mond?

FŐORVOS Végállomás!... Mindenki le a járgányról! (*Az ágy felé.*) Feltámadás, Fefe! (*Bosszúsan.*) Nem hallja?!... Az angyal sem trombitál kétszer. (*Odamegy, kitakarja, megdöbben.*) Mari néni! (*félkómában*) A hul... hul... halott!
 MARI NÉNI (*megpaskolja az arcát*) Tudjuk...
 FŐORVOS (*m. f.*) H o r k o l t!
 MARI NÉNI A Ferke volt az.
 NŐVÉRKE (*ijedten simít végig az ágyon*) A Ferke?... Itt?!
 MARI NÉNI Ne ijedjen meg, semmi baja.
 FŐORVOS Vígán él, hacsak ágyon nem verik.
 NŐVÉRKE Agyonverik? Miért?
 MARI NÉNI Elszórt egy halottat.
 NŐVÉRKE (*az ajtóból*) A Ferke senkit sem szór el!... Maguk expediáltak a túlvilágra szőröstül-bőröstül.

(*Kopogtatnak.*)

FŐORVOS (*Int Ferkének, hogy ugorják az ágyba.*)
 FERKE (*Befekszik, fejére húzza a lepedőt.*)
 FŐORVOS (*az ismétlődő kopogtatásra*) Tessék!
 FEHÉRNÉ (*be*) Bocsánatot kérek, Főorvos úr... elvihetem?
 FŐORVOS Kit?
 FEHÉRNÉ (*az ágyra mutat*) A férjemet.
 FŐORVOS Természetesen.
 NŐVÉRKE (*Oldalba löki.*)
 FŐORVOS (*kapcsol*) ... természetesen... vannak még némely formalitások... Zömmel adminisztratív jellegűek...
 FEHÉRNÉ Jöhetnek fél óra múlva?
 FŐORVOS Jó.
 NŐVÉRKE (*Ismét oldalba löki.*)
 FŐORVOS (*gyorsan*) Jo...obb lesz, ha egy óra múlva jön.
 FEHÉRNÉ Köszönöm. (*El.*)
 FŐORVOS Szóval egy óránk van... RIADÓKÉSZÜLT-SÉG! (*Köréje sereglenek.*) Összesen tizenkét emelet van... Négyfelé osztva...
 MARI NÉNI Engem hagyjon ki. Nekem takarítanom kell... Nem is bírják a lábaim a lépcsőket.

- FŐORVOS Rendben van... Maga lesz a koordinációs bizottság.
- MARI NÉNI A koo... micsoda?
- FŐORVOS A... *(Legyint.)* Á!... *(Mégis megmagyarázza.)* Ide fut be jelenteni, aki megtalálta, és akkor maga lefújja a riadót.
- MARI NÉNI *(szalutál a felmosóval)* Értettem!
- FŐORVOS Ferke: a porta és az I—IV. emelet!... Csak a folyosókat. Nem valószínű, hogy bement volna valamelyik osztályra. Helyet bajosan találna. Némelyik ágyban ketten fekszenek... Én leszek az V—VIII., Nővérke a IX—XII. emelet. Kukkantson fel a padlásra is.
- NŐVÉRKE Soká tartana, míg előkeríteném a vasajtó kulcsát. Meg aztán... felfelé nem mennek halottak.
- FERKE Az attól függ...
- NŐVÉRKE Hogy?
- FERKE Hogy a mennyországba kaptak-e beutalót.
- FŐORVOS Magának még van kedve viccelni.
- FERKE Nekem? Frászt! A munkám napról napra nehezebb. Most már futnom is kell a halottak után a kocsimmal.
- MARI NÉNI *(a faragott szekrényt porolgatja)* Ezt meg mikor viszi haza, ha már ellicitálta előlünk?
- FERKE Irigyli tőlem, öreganyám?
- MARI NÉNI *(utánakiált)* Még egyszer öreganyámnak nevezel, megmártalak a vödörben!... *(Dohog.)* Még hogy irigylem! Haszontalan cifraság. Porfogó... *(Nézi a kilincset.)* Ez is rég volt szidolozva... *(Rátámaszkodik a felmosó nyelére.)* De hová mehetett a halottjuk? *(Hirtelen baljós előérzete támad.)* Amilyen szerencsém van, bemászott az ágy alá, s takaríthatom onnan ki! *(Nyögve letérdel, bekukucskál az ágy alá.)*
- KIVÁNCSI *(bejön, forgolódik)* Hol a csudába lehetnek a többiek?
- MARI NÉNI *(hangja az ágy alól)* Üldözik a halottat.
- KIVÁNCSI *(riadtan tekinget körül, meglátja Mari néni terebélyes hátsó traktusát)* Hogy tetszett mondani?

- MARI NÉNI Egy hulla nyomába szegődtek... Én is őt keresem.
- KÍVÁNCSI Itt az ágy alatt?
- MARI NÉNI Tud jobbat?
- I. LÁTOGATÓ *(benyit, szemrehányóan)* Kolléga úr!... Folyton elmaradozik!
- KÍVÁNCSI Elnézést!... Érkezem... *(Kihátrál, furcsálló pillantásokat vetve a takarítónőre, miközben nekihátrál a belépő Igazgatónak.)* Oppardon!... *(El.)*
- IGAZGATÓ Mit műnyázkodik itt ez az alak?
- MARI NÉNI A látogatókhoz tartozik. Mellékesen körülspionkodja a házat. Az én seprőraktáramba is benyitott.
- IGAZGATÓ Hol van a Főorvos úr?
- MARI NÉNI Valahol az V—VIII. emelet között.
- IGAZGATÓ *(gúnyosan)* Precíz válasz... *(Az ágy felé.)* A páciens?
- MARI NÉNI Meghalt, majd elment sétálni, Igazgató úr.
- IGAZGATÓ Ez még jobb!... Sétál!... Haha! *(Elkomorodva.)* Hogyhogy sétál?
- MARI NÉNI *(Csípőre tett kézzel elriszál előtte.)*
- IGAZGATÓ De hisz eszméletlenül hozták be, s egy pillanatra sem tért magához.
- MARI NÉNI Az Igazgató úr üsmerte?
- IGAZGATÓ Együtt jártunk tizenegyedikbe... *(Sóhajt.)* Ugyanannak a lánynak udvaroltunk.
- MARI NÉNI Ki nyert?
- IGAZGATÓ *(komoran)* A halott.
- MARI NÉNI Bocsánat... Fájdalmat okoztam?
- IGAZGATÓ Majd beveszek valamit.
- MARI NÉNI Melyik a legjobb pirula a szerelem ellen?
- IGAZGATÓ A fogamzásgátló.
- MARI NÉNI Látom, gyorsan vigasztalódik.
- IGAZGATÓ Persze, mert most férban vagyok.
- MARI NÉNI Hogyhogy?
- IGAZGATÓ Ha hozzám jön feleségül — én most halott vagyok!
- MARI NÉNI Ezt még kevésbé értem.

- IGAZGATÓ Hát meghalt a férje. Nem?
 MARI NÉNI De hát... (*Észbe kap.*) Sose tudom, mikor viccel!
- IGAZGATÓ Majd figyelmeztetem... Mondja, nem tartom fel?
 MARI NÉNI (*dohog*) Levegőt csak szabad venni munkában!
- IGAZGATÓ De már nagyon fogy... Ez vicc volt!
 MARI NÉNI Majd elnevettem magam! (*Sóhajtván nyúl a felmosórongyért, de hirtelen eszébe jut valami.*) Ezek a szerkentyűk sohasem tévednek?
- IGAZGATÓ (*nyomatékkal*) Soha!... Akiről kimutatják, hogy halott, az holtbiztosan az.
 MARI NÉNI Hát a mi emberünk nem lehet annyira meggyőződve afelől, mert szépen visszasétált a feleségéhez... (*Mivel gyanús csend támadt, megfordult: az ajtóban Fehérné áll. Döbbenettel ve-gyes elfogódottsággal bámulnak egymásra az Igazgatóval.*)
- FEHÉRNÉ (*az Igazgatóhoz szalad, karjába borul, fojtott zokogás*) Elvesztettem...
 MARI NÉNI (*sztoikusán bámul a vödörbe*) Mi is.
 IGAZGATÓ (*Ujjával, mutatja hogy: csitt!*)
 FEHÉRNÉ (*kétségbeesetten*) Mi lesz velem?!
 MARI NÉNI Mi lesz, mi lesz... Túléli, kedvesem... Én is eltemettem az én Mihályomat...
- FEHÉRNÉ De mikor olyan nehéz elveszíteni egy élettársat!
 MARI NÉNI Nekem mondja?... SZINTE LEHETETLEN!
 IGAZGATÓ (*szigorúan*) Na, most már fejezze be!
 MARI NÉNI A takarítást?
 IGAZGATÓ A társalgást... (*Fehérnéhez.*) Menjünk át, kedves, az én irodámba.
- FEHÉRNÉ A Főorvos úr azt mondta, egy óra múlva jöj-jek, de ki sem tudtam menni az épületből.
 IGAZGATÓ Bizonyára lezáratta a kijáratokat.
 FEHÉRNÉ Nekem azt mondta, hogy még csak egy kis formalitás van hátra.
- MARI NÉNI Igen. Meg kell találni.
 FERKE (*berobban*) A portán senki sem ment ki, csak egy hölgy szürkében, majd visszajött feketé-

- ben... (*Meglátja Fehérnét.*) Stimmel... (*Mari nénihez.*) Az első emelet bezárva... Máshol: semmi.
- FEHÉRNÉ Mit keresnek?
 IGAZGATÓ (*gépiesen*) Mari néni!
 MARI NÉNI Ülök a számon.
 IGAZGATÓ Na azért...
 FEHÉRNÉ (*az ágynál megtorpan*) Elvitték?
 IGAZGATÓ Jöjjön kedves, megmagyarázom... (*Elmennek.*)
 MARI NÉNI Tényleg nem maga hüléskedik, Ferke?
 FERKE Ezt ma már másodszor kérdezik tőlem! (*Dühösen előrántja a lapos flaskót a belső zsebéből, meghúzza.*)
- MARI NÉNI Aki vezet, az ne igyék!
 FERKE Mit vezetek én?
 MARI NÉNI (*a targoncára mutat*) Ezt a fehér Merkedest...
 Nem is csodálom, hogy elvesznek a halottak.
 FERKE (*rátelepszik a kocsi*) Tudja, mit mondok én?
 A Nővérke meg a Főorvos úr tüntette el!
 MARI NÉNI Már mér tüntették volna el?
 FERKE Nehogy kiderüljön, hogy elszúrták!
 MARI NÉNI A Főorvos úrral még sohasem történt meg, hogy elszúrt volna valamit.
- FERKE De mikor ilyen hamvas pillangók repkednek körülötte... lehet, hogy eltájolt egy pillanatra...
 A múltkor én is nekimentem a lepedős kocsinak,
 mikor a Nővérke elhúzott mellettem a folyosón.
- MARI NÉNI Ja úgy?!... Erről van szó... F é l t é k e n y k e d ü n k...
 Menjen már, maga buggyant!...
 A Főorvos úrnak gyönyörű felesége van.
- FERKE Nekem is.
 MARI NÉNI De ők szeretik egymást.
 FERKE (*sóhaj*) Én is... egy mást.
 NŐVÉRKE (*Be.*)
 MARI NÉNI (*Fejével int feléje.*)
 NŐVÉRKE (*bosszúsan*) Mit bólogat itt, mint az eperfa lombja?!
- MARI NÉNI Mutatom, hogy a Ferkének hová húz a kicsi szíve.

- NŐVÉRKE *(kedvetlenül)* Észrevettem . . .
 MARI NÉNI S ő mégis azt susogja: elmismásolták a halottat a Főorvos úrral.
- FERKE Fulladjon a vödribe!
 NŐVÉRKE Honnan veszi ezt a badarságot?
 FERKE Akit itt egyszer kihúztak a konnektorból, az adhatja vissza a keresztlevelét. Ezeket sohasem a folyosón kellett összeszedgetnem. Tehát . . .
- NŐVÉRKE *(barciasan)* Tehát?!
 FERKE *(jelentőségteljesen)* Semmi . . . Csak tehát.
 MARI NÉNI Lehet, hogy a szerkentyűm döglött be.
 FŐORVOS *(az ajtóban)* Okos! Nággyon okos!
 MARI NÉNI A gép nem tévedhet?
 FŐORVOS Nem. A gép CSAK a saját munkáját csinálja, de azt folyamatosan és jól.
- MARI NÉNI *(keserűen)* Értem én, hogy mire céloz . . .
 FERKE *(a műszernél)* És ha zárlatos?
 FŐORVOS Zárlatos az esze tokja! . . . Szeretem, mikor a Hullatransz akar engem a mesterségemből kioktatni.
- FERKE Én csak . . .
 FŐORVOS Maga csak tudja . . . Na idefigyeljen! *(Mari nénihez.)* És maga is, takarító-zseni! . . . Tegyük fel, hogy a gép felmondta a szolgálatot — ami mellesleg teljesen lehetetlen, mert egy másik gép figyeli őt, és azonnal jelezné a meghibásodást —, de *(emeli a hangját)* a fenébe is, a fülem, a z még ketyeg! . . . És nem is hordok ólomkesztyűt, hogy ki ne tudnám tapintani a leghalványabb érverést. Azonkívül . . . az exitusnak több egybevágó jele is van, amit huszonöt év alatt alkalmam volt megtanulni, még ha hülyegyereknek születtem is . . . Erre maguk, akik a képesmagazinból merített értesüléseik alapján, a „HIHETETLEN, DE MEGTÖRTÉNT!” — rovat sztorijait idézve, ideállnak vitatkozni velem. Ha azt mondom, hogy meghalt, AKKOR MEGHALT! Értik?!
- FERKE Nem.

- FŐORVOS (Vadul ránéz.)
 FERKE (megszeppen) Már mint... azt, hogy hová lett.
 FŐORVOS Mit tudom én... Feltámadt.
 MARI NÉNI (Elejti a felmosóját, keresztet vet.)
 NŐVÉRKE (megrovóan) Ne vicceljen ezzel, mert az öreg-
 lány még komolyan veszi!
- MARI NÉNI (élesen) Az „öreglány” már hallott ilyen!
 NŐVÉRKE Tudom, de azt az illetőt felülről küldték (felnéz
 az égre) Fehér úr meg a városi irattárban dol-
 gozott.
- MARI NÉNI Gúnyolódják csak. Divatos most beleröhögni a
 Bibliába.
 NŐVÉRKE Éntőlem mindenki azt hisz, amit akar. (Nyö-
 matékkal.) Én csak azt, amit láttam.
- MARI NÉNI (álnokul) Az eszit, azt látta?
 NŐVÉRKE Igen... Csakhogy én nem hordom magammal
 az encefalogramomat, mint maga az unokái
 fényképét.
- FERKE Csillapodjék, aranyos. A Mari néni, mint min-
 den hívő, csak azt tudja mondani, amit mon-
 tak neki, hogy mondjon.
- MARI NÉNI (megvetően) Egy ilyen alak ne védjen engem,
 aki egy szoknyától úgy becsavarodik, hogy neki-
 megy a falnak a szekerevel, és elveszti a halot-
 tat.
- FERKE Áhá! Már megint oda lyukadunk ki, hogy én
 vesztettem el!
 NŐVÉRKE (gúnyosan) Nem, hanem bűnös gondatlanságot
 követtünk el a Főorvos úrral, ezért eltüntettük
 a bűnjelet képező holttetemet.
- MARI NÉNI (tűnődve) És az az illető... akinek a nevit
 itt hiába nem akarom ajkamra venni... az csak
 harmadnap támadott fel halottaiból...
- IGAZGATÓ (be) A hölgy már nagyon nyugtalankodik.
 MARI NÉNI Türelem halottat terem.
 IGAZGATÓ (dühös) Tud még ilyen?
 MARI NÉNI Igen, de máma nem vagyok formában.
 NŐVÉRKE A feltámadás okkupálja.
 IGAZGATÓ Miféle feltámadás?

- FŐORVOS Hát, hogy precíz legyek: holtpontra jutottunk a halottal.
- IGAZGATÓ Az istenért!
- MARI NÉNI *(diadalmasan)* Áhá!
- IGAZGATÓ *(zavartan)* Az ördögbe is!
- MARI NÉNI Ez a két úriember önök szerint nem létezik.
- IGAZGATÓ *(rálegyint)* Áh! *(A Főorvoshoz.)* Végül is mi az ábra?
- FŐORVOS Végül is az az ábra, hogy sehová sem mehetett, mert totál halott... de még sincs meg.
- MARI NÉNI *(Felnéz az égre.)*
- FŐORVOS *(dobbant)* Ne bosszantson!
- MARI NÉNI Maga mondta.
- FŐORVOS Vicceltem...
- MARI NÉNI Az ilyennel nem viccel az ember!
- FŐORVOS Hanem mivel?
- MARI NÉNI *(keményen)* Akármivel, de ezzel nem!... Olyan mélyen vésődik az emberi lélekbe... Egyetlen vigasza ennek a ronda életnek, hogy majd egy szép napon... *(belerúg a vödörbe, elhajítja a nyeles kezét)* csodálatos fény támad... mennyei muzsika... megszólal az angyal trombitája... *(trombitát formál a tenyeréből)* Tru-tu-tu-trú!...
- FERKE *(Felkapja a nyeles kezét, üldözőbe veszi.)*
- MARI NÉNI *(Körbefut, majd felrántja a szekrény ajtaját, és beugrik.)*
- FERKE Gyere ki, csirkefogó!
- MARI NÉNI *(felkiált)* Csend legyen!
- MARI NÉNI *(ijedten)* Mi van?
- FŐORVOS *(a homlokára csap)* A s z e k r é n y !
- MARI NÉNI *(nem érti)* A szekrény?
- FŐORVOS Mindenre gondoltunk, csak a szekrényre nem!
- MARI NÉNI És mért kellett volna?
- FŐORVOS Miért?... Az alkalmi diagnosztának és Mari néninek alkalmasint igaza lehetett... Fehér úr annak rendje és módja szerint kicsúszott a műszerezés és az emberi tapasztalat felügyelete alól, és tetszhalottságot kreált.

- IGAZGATÓ Na és?
FŐORVOS Hát nem érti?!... Felérezett... (*Különös mosollyal.*) Igen, Mari néni, a klinikai halál állapotából talpra szökkenni: maga a FELTÁMADÁS!
- IGAZGATÓ Csak nem azt akarja mondani, hogy...?
FŐORVOS Nem. Én csak azt akarom mondani: felült, lelépett az ágyáról, és besétált a szekrénybe... MERT MÁSHOL NINCS!... Nem lehet... Felfordítottuk a házat.
- IGAZGATÓ Szóval bemasírozott a szekrénybe? (*Hirtelen támadt kétséggel.*) És akkor a Ferke mért nem találja?!
- Dulakodás zaja a szekrényből, döbbsen figyelnek. Kipattan a szekrényajtó.*
- FERKE (*diadalmas mosollyal kiugrik, vigyorogva mutatja*) Fogtam egy fehér galambot!

Függöny